

ת"פ (תל אביב) 29932-03-22 - מדינת ישראל נ' אשרי גויגי - נדון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 29932-03-22 מדינת ישראל נ' גויגי ואח'

לפני כבוד השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד
מפרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

נגד

הנאשמים:

1. אשרי גויגי - נדון
2. יעקב סלמן
- ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
3. דוד ברשניקוב - נדון
4. רמי רחמים - נדון

גזר דין

בעניין נאשם 2

כתב האישום וההרשעה

1. ביום 17.8.2022 הורשע **נאשם 2** (להלן גם: "**הנאשם**"), על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון. ביום 27.11.2023 תוקנה הכרעת הדין בהסכמה בשל שגגה שנפלה בה, כך שהנאשם הורשע **בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן**, לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**").

2. לפי כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים נעשה שימוש בסוכן סמוי מטעם משטרת ישראל (להלן: "**הסוכן**"), במטרה לבצע עסקאות מבוקרות של סחר באמצעי לחימה וסמים מסוכנים לצורך מיגור תופעות אסורות ומסוכנות. הסוכן פעל בשליחות משטרת ישראל, בהוראתה, באישורה ובכספה. בין הנאשמים 1-3 לבין הסוכן שררה היכרות מוקדמת. כתב האישום המתוקן מנה שני אישומים, אשר יוחסו גם לנאשם 2.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 9.9.2021 בשעות אחר הצהריים, התארח הסוכן בביתו של נאשם 1 בבת ים, לאחר שהאחרון הזמין אותו "לראות משהו". נאשם 1 הוציא כמות לא ידועה של סמים מסוכנים מסוג קוקאין (להלן: "קוקאין") מחדר המדרגות של ביתו והציע לסוכן להשתמש בקוקאין יחד עמו כדי להתרשם מאיכותו הגבוהה. נאשם 1 והסוכן צרכו יחד את הקוקאין, ונאשם 1 הציע לסוכן לקנות קוקאין מאותו סוג במחיר של 290 ₪ לגרם קוקאין בקנייה של 100 גרם. בהמשך הפגישה, התקשר נאשם 1 אל נאשם 2 בשיחת וידאו, והשניים דיברו עם הסוכן על האפשרות לבצע עסקת קוקאין. נאשם 2 ציין בפני הסוכן שמדובר בקוקאין באיכות טובה. הסוכן אמר לנאשמים שיהיה איתם בקשר בהמשך. ביום 20.9.2021, התקשר הסוכן בהוראת מפעיליו אל נאשם 1 וביקש לקנות 100 גרם קוקאין במחיר שהציע נאשם 1. בתיאום עם נאשם 2 ובידיעתו, סיכמו השניים כי המסירה תבצע בחלוף יומיים בביתו של הסוכן (להלן באישום זה: "**מקום המפגש**" ו-"**עסקת הסמים**", בהתאמה). ביום 22.9.2021 בשעה 16:19, שוחחו הסוכן ונאשם 1. נאשם 1 עדכן את הסוכן שעסקת הסמים תידחה לשעה 21:00. הסוכן התרעם על נאשם 1 ודרש לדעת האם העסקה תצא לפועל בוודאות. בתגובה ביקש נאשם 1 מהסוכן להמתין עד שנאשם 2 ישוחח עמו. בשעה 16:20, התקשר נאשם 2 לסוכן ואמר לו שהעסקה תתקיים בוודאות בשעה 21:00. בשעה 20:24, שוחחו נאשם 1 והסוכן, ונאשם 1 שב וביקש מהסוכן להוסיף עבורו עוד כסף. הסוכן הודיע לנאשם 1 שיוסיף עבור חלקו 500 ₪, כך שבסך הכול ישלם בעסקה סך של 29,500 ₪. בשעה 20:30, התקשר נאשם 3 אל הסוכן, בתיאום עם נאשם 2 ובשליחותו, ואמר לו שהגיע אל מחוץ למקום המפגש. הסוכן פגש בנאשם 3 והשניים נכנסו לביתו של הסוכן, שם מסר נאשם 3 לסוכן גרב שחור ובתוכו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 98.49 גרם נטו. הסוכן מסר לנאשם 3 סך של 29,500 ₪. נאשם 3 ספר את הכסף ועזב את ביתו של הסוכן. בשעה 20:49, התקשר נאשם 2 אל הסוכן ווידא כי מסירת הסמים יצאה אל הפועל. הסוכן השיב בחיוב והביע תרעומת על כך שהעסקה נדחתה לשעות הערב. נאשם 2 ביקש מהסוכן שבעסקה הבאה יעמוד עמו בקשר ישיר ולא עם נאשם 1.

במעשים המתוארים לעיל, סחר הנאשם 2 בסם מסוכן מסוג קוקאין כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים, במשקל של 98.49 גרם נטו תמורת סך של 29,500 ₪, ללא היתר כדון, בתיווכו של נאשם 1. נאשם 3 ביצע עסקה אחרת בסם.

על פי עובדות האישום השני, ביום 2.11.2021 בין השעות 15:00 ל-15:40 לערך, התקשרו הנאשמים 1 ו-2, זה אחר זה, אל הסוכן ושאלו אותו האם הוא מעוניין לבצע עסקת סמים נוספת, לזו שבוצעה כמתואר באישום הראשון. בשעה 15:45 התקשר הסוכן בהוראת מפעיליו אל הנאשם 2 וביקש לקנות קוקאין. נאשם 2 השיב בחיוב והסוכן אמר לו שיחזור אליו בהמשך כדי לעדכן אותו בנוגע לכמות הסם שאותה הוא מעוניין לרכוש. בשעה 18:26, התקשר הסוכן לנאשם 2, בהוראת מפעיליו, וביקש לרכוש ממנו קוקאין במשקל של 150 גרם. בהמשך, סוכם ביניהם כי מחיר העסקה יחושב לפי סך של 285 ₪ בעבור כל גרם קוקאין והמסירה

תתקיים למחרת בשעות הערב (להלן באישום זה: "עסקת הסמים"). בתאריך 3.11.2021, בין השעות 18:22-21:15, ניהלו נאשמים 1 ו-2 מספר שיחות עם הסוכן, ועדכנו אותו כי בשעה 20:00 יגיע שליח לביתו עם הסמים (להלן באישום זה: "מקום המפגש"). בשעה 20:16, הגיע נאשם 4 על אופנוע למקום המפגש, בתיאום עם נאשם 2 ובשליחותו, והניח על פח אשפה סמוך שקית ניילון ובה קוקאין עטוף בניילון נצמד, במשקל של 98.09 גרם נטו (להלן באישום זה: "הסמים"). נאשם 4 אמר לסוכן שהשקית היא עבורו והסוכן לקח אותה לידי. באותו מעמד, מסר הסוכן לנאשם 4 סך של 42,500 ₪ כתמורה לעסקת הסמים. הסוכן הבחין כי משקל הסמים שבשקית נמוך באופן משמעותי מ-150 גרם עליהם סוכם ושאל את נאשם 4 לפשר העניין. נאשם 4 השיב לסוכן שחסרים בשקית 50 גרם קוקאין, שימסרו לו בהמשך הערב. בתגובה, לקח הסוכן בחזרה לידי את הכסף מנאשם 4, התקשר בשיחת ועידה לנאשמים 1 ו-2 והביע בפניהם תרעומת על כך שלא נאמר לו שהמסירה תתבצע בשתי פעימות. נאשמים 1 ו-2 התנצלו בפני הסוכן, ביקשו ממנו שישאיר אצלו את הכסף והסמים ואמרו לו שבעוד כשעה הם ידאגו שיימסו לו 50 גרם הקוקאין החסרים. הסוכן שב לביתו ונאשם 4 עזב את המקום. בשעה 22:17, במקום המפגש, פגש הסוכן שוב את נאשם 4, שהגיע רכוב על גבי אופניים חשמליים, בתיאום עם הנאשם 2 ובשליחותו. נאשם 4 הניח על פח אשפה סמוך שקית ניילון ובה שתי שקיות: שקית אחת הכילה קוקאין עטוף בניילון נצמד במשקל של 49.17 גרם נטו ושקית שנייה הכילה קוקאין עטוף בניילון נצמד במשקל של 1.0332 גרם נטו. מיד לאחר מכן, מסר הסוכן לנאשם 4 את הכסף והשניים עזבו את המקום. במעשיהם האמורים, סחר הנאשם 2 בסם מסוכן מסוג קוקאין כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים, במשקל של 148.2932 גרם נטו בעבור סך של 42,500 ₪, ללא היתר כדן, בתיווכו של נאשם 1. נאשם 4 ביצע עסקה אחרת בסם.

3. הסדר הטיעון בעניינו של הנאשם לא כלל הסכמות לעניין העונש.

4. למען שלמות התמונה, יצוין כי עניינם של יתר הנאשמים, הנאשמים 1, 3 ו-4 הסתיים במסגרת הסדר טיעון, אשר כלל הסכמות לעונש. הנאשם 1 הורשע בשתי עבירות של תיווך לסחר בסם מסוכן ונדון למאסר בפועל למשך 32 חודשים, תוך שנקבע כי מאסר זה ירוצה חלקו בחופף וחלקו במצטבר לעונש מאסר שנגזר עליו בהליך אחר, כך שנגזרו עליו 36 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך של 25,000 ₪. הנאשמים 3 ו-4 הורשעו כל אחד בעבירה של עסקה אחרת בסם מסוכן, וכל אחד מהם נדון למאסר בפועל למשך 20 חודשים, מאסרים מותנים וקנס בסך של 5,000 ₪.

ראיות וטיעוני המאשימה לעונש

5. המאשימה הציגה כראיות לעונש מטעמה את המסמכים הבאים:

א. גיליון רישום פלילי של הנאשם (ת/1, יפורט בהמשך).

ב. שני כתבי אישום שהוגשו נגד הנאשם בבית משפט השלום בירושלים: בת"פ 6380-08-19 ובת"פ 40062-11-19, פרוטוקול הדיון וגזר דין משותף מיום 21.3.2022 (ת/2).

ג. גזר דין מיום 6.2.2024, בת"פ (מח' י-ם) 39631-12-21, שניתן בעניינו של נאשם 2 (ת/3).

6. ב"כ המאשימה, עו"ד אביב בר-אור, טען כי העבירות של סחר בסם מסוכן בהן הורשע הנאשם משקפות עסקאות נפרדות בסם מסוכן, שכן בכל אחת מהן נסחרה כמות סם שונה והן בוצעו במועדים שונים, ועל כן יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחת מהן. ביחס לאישום הראשון נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 36 ל-60 חודשי מאסר בפועל, וביחס לאישום השני נטען למתחם עונש הולם שנע בין 42 ל-70 חודשי מאסר בפועל. נטען כי יש למקם את עונשו של הנאשם באמצעו של כל אחד ממתחמי הענישה ולהטיל עליו עונש כולל שלא יפחת מ-70 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס גבוה.

ב"כ המאשימה טען כי העבירות שביצע הנאשם פוגעות משמעותית בשלום הציבור ובבריאותו וגורמות לנזק לצרכני הסם ולנזק לציבור כולו. נטען כי על הענישה לבטא את מיגור התופעה של הפצת סמים מסוכנים בדרך של ענישה מחמירה של כלל המעורבים בשרשרת הפצת הסם.

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם סחר בסם מסוכן בכמויות גדולות ומשמעותיות בתמורה לסכומים גבוהים באופן המלמד על מעורבות עמוקה בעולם הסמים ועל יכולת לספק סמים בפרק זמן קצר. נטען כי חלקו של הנאשם בכל עסקת סמים היה מרכזי ודומיננטי ובלעדיו לא היו מבוצעות עסקאות הסמים. נטען כי הנאשם הניע את יתר הנאשמים, אשר פעלו על פי דברו, בשליחותו ובתיאום עמו, והוא היה בעל השליטה על עסקאות הסמים והוצאתם אל הפועל, ובכלל זאת נתן מענה לקשיים שהתעוררו בדרך למימוש העסקאות.

נטען כי בעוד שבעניינם של יתר הנאשמים תוקן כתב האישום לקולה בשל קשיים ראייתיים, בעניינו של הנאשם כאן לא נעשה תיקון בכתב האישום.

נטען כי הנאשם לא נקט בהליכי טיפול ושיקום המצדיקים סטייה ממתחמי הענישה.

באשר למיקום עונשו של הנאשם בגדרי מתחמי הענישה נטען כי יש לזקוף לזכות הנאשם כי היה הראשון מבין הנאשמים להודות במיוחס לו במסגרת פרשה שהוגשו בה 15 כתבי אישום, ובדרך זו חסך בזמן שיפוטי.

הוגש כאמור תדפיס מידע פלילי של הנאשם, תוך שצוין כי לנאשם 3 הרשעות נוספות המאוחרות לעבירות בגינן הורשע בהליך דנא. צוין כי הגם שהרשעתו האחרונה מאוחרת להרשעתו בתיק זה, יש להביא בחשבון כי הנאשם החל בביצוע אותן עבירות בשנים 2018-2019 שבגינן הוגשו נגדו שני כתבי אישום בשנת 2019, ובזמן שמשפטו התנהל, ביצע בשנת 2020 עבירות של סחיטה באיומים וגניבה בגינן הוגש נגדו כתב אישום נוסף, בעוד שאת העבירות בהן הורשע בתיק הנוכחי הוא ביצע כשנה לאחר שהתנהלו נגדו שלושה כתבי אישום, ובמקביל ביצע עבירות של הסתה, חבלה במזיד לרכוש ועוד, בגינן הוגש נגדו כתב אישום נוסף בבית המשפט המחוזי בירושלים בדצמבר 2021. נטען כי מרישומו הפלילי של הנאשם עולה שהוא ביצע עבירות רבות בתחומים שונים במהלך כשלוש שנים וחצי, באופן המלמד על פעילות עבריינית ענפה חרף גילו הצעיר, ועל העדר רתיעה מצדו מחקירות ומהגשת כתבי אישום בעניינו.

באשר לניכוי ימי המעצר, טען ב"כ המאשימה כי אין לנכות את ימי המעצר בהם היה הנאשם נתון במעצר או במאסר בגין הליכים אחרים, בשל כך שבעת מעצרו בתיק זה ביום 28.2.2022, הנאשם היה כבר עצור בתיק אחר שהוגש נגדו בבית המשפט המחוזי בירושלים וביום 6.2.2024 הוא נדון למאסר למשך 66 חודשים החל מיום מעצרו שם 2.12.2021 (ת/3), כך שאין לנכות ימי מעצר מעונש המאסר שייגזר על הנאשם בהליך זה. ב"כ המאשימה ביקש כי עונש המאסר שיוטל על הנאשם בתיק זה ירוצה במצטבר לכל עונש אחר שנגזר עליו בהליך אחר, ולחלופין ככל שבית המשפט יימצא לחפוף בין העונשים, אזי התבקשה חפיפה מינימלית.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה.

ראיות וטיעוני הנאשם לעונש

7. מטעם ההגנה הוגשו שלושה דו"חות מעקביים מהמרפאה האורתופדית בבית חולים הדסה מתאריכים: 24.5.2021, 14.9.2020, 24.6.2020; ודו"ח מעקב מרפאה פנימית בבית חולים הדסה מתאריך 2.11.2021 (נ/1), מהם עולה כי ביום 1.11.2017 נפל הנאשם מאופניים חשמליים ונחבל בפניו ובמרפקו. ביום 7.11.2017 הנאשם עבר ניתוח להחזרה וקיבוע פנימי של שבר במרפק ובהמשך בוצעה הוצאת מתכות ביום 14.7.2019. הנאשם עבר ניתוח נוסף באוגוסט 2020 לשחרור עצב. מאסופת המסמכים עולה כי הנאשם סובל מכאבים בגפיים, בכתפיים, ביד שמאל, מתקשה לישון וקושי ניכר בתפקוד יומיומי. צוין כי הנאשם מטופל בקנביס רפואי בשל כאבים תמידיים.

8. ב"כ הנאשם, עו"ד מיכאל עירוני, טען כי עונש המאסר שלו עתרה המאשימה חורג ממדיניות הענישה המקובלת ואינו הולם את העונשים המוסכמים שהוטלו על יתר הנאשמים ביחס לחלקו של הנאשם. נטען כי יש להטיל על הנאשם עונש נמוך מהעונש שהוטל על נאשם 1 (36 חודשי מאסר) ולחפוף חלק מעונשו לעונש מאסר שריצה הנאשם במהלך תקופת מעצרו בתיק זה.

ב"כ הנאשם לא הקל ראש בחומרת המעשים, אך טען כי מעובדות כתב האישום לא עולה שהנאשם 2 שימש כרוח החיה בביצוע העבירות, כפי טענת המאשימה. לטענתו, על פי האישום הראשון, נאשם 1 החל בקשר עם הסוכן ואף החזיק בכמות סמים בלתי מבוטלת בביתו ויזם את עסקת הסמים, תוך שצירף את נאשם 2 רק לאחר מכן, ועובדות אלו רלוונטיות גם לאישום השני. נטען כי חלקו של הנאשם 2 בביצוע העבירות הוא של מבצע בצוותא, כאשר נאשם 1 הוא המבצע הישיר, המרכזי והעיקרי, ואילו חלקו של נאשם 2 שולי וזניח יחסית. נטען כי העונש שלו עותרת המאשימה בעניינו של הנאשם 2 אינו הולם ביחס לעונש המוסכם שהוטל על נאשם 1, כך שלא ייתכן שעונשו של נאשם 2 יהיה חמור יותר מעונשו של נאשם 1, אלא יש להטיל עליו עונש קל יותר, בהתאם לחלקו בביצוע העבירות.

צוין כי בעת ביצוע העבירות מושא הליך זה, לא היו לנאשם הרשעות קודמות.

ב"כ הנאשם ביקש להקל בעונשו של הנאשם משום שהודה במיוחס לו, חזר בתשובה באופן מלא ומשתף פעולה בלימוד תורה, כמו גם בשל בעיותיו האורתופדיות הקשות מהן הוא סובל ומצבו הרפואי לרבות פיברומיאלגיה. עוד נטען כשיקולים לקולה את משפחתו הנורמטיבית של הנאשם, הוריו שירתו את מדינת ישראל במשך שנים רבות ומצבה הבריאותי של אמו הנזקקת לקביים.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לעכב את מתן גזר הדין בתיק זה עד לאחר הדיון בבית המשפט העליון בהליך אחר בעניינו של הנאשם.

דברי הנאשם

9. הנאשם ציין בקולו כי עבר שלושה ניתוחים בידו ויש לו פלטינות ביד.

דין והכרעה

10. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבות ביצוען ומידת אשמו של נאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע את מתחם

הענישה ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותיו, בצורך בהרתעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם יש מקום להחריג ענישתו ממתחם הענישה (ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.2013)).

קביעת מתחם הענישה ההולם

11. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו אביא בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם; נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מידת אשמו של הנאשם ואת מדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013)).

12. בטרם ייקבע מתחם הענישה, יש לקבוע אם שני האישומים שבכתב האישום מהווים אירוע עברייני אחד או שמא שני אירועים שונים המצדיקים קביעת מתחם ענישה נפרד לכל אישום.

הנאשם הורשע כאמור במסגרת שני אישומים נפרדים, בשתי עבירות של **סחר בסם מסוכן**. כידוע, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בבוא בית המשפט לגזור עונשו של נאשם אשר הורשע במספר עבירות, עליו לבחון ראשית האם העבירות שבוצעו מהוות אירוע אחד או שמא במספר אירועים נפרדים עסקינן. ככל שיקבע כי מדובר במספר אירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, כאשר לאחר מכן רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע (יחד עם הקביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר), או לחלופין עונש כולל לכלל האירועים שבנידון (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין; ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (5.8.2013)). בצד זאת, החוק אינו מגדיר את המונח "אירוע" ואינו מספק מבחן משפטי לפרשנותו. "**באופן כללי ניתן לסבור כי אפילו מספר עבירות הנפרשות על פני תקופה ארוכה יכולות להוות אירוע אחד, בשל הדמיון ביניהן או בשל זהות הקורבנות בעבירות אלו**" (ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 15 לחו"ד של כב' השופט ס' ג'ובראן).

בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) קבע בית המשפט העליון (בדעת רוב) כי המונח "אירוע" כמשמעותו בסעיף 40ג לחוק העונשין יפורש בהתאם למבחן "הקשר ההדוק". כב' השופטת ד' ברק-ארז עמדה בעניין ג'אבר על מהותו של מבחן זה והרציונליים להחלתו:

"לשיטתי, נקודת המוצא לפרשנותו של המונח 'אירוע' צריכה להיגזר מהבנת התכלית העומדת ביסוד דרישתו של תיקון 113 כי בית המשפט יקדים לגזירת הדין את תחימת גבולותיו של ה'אירוע'. ביסוד הדברים עומדת ההכרה בערך הנודע לכך שבית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד לפעולות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, תוך התייחסות לכך שהתבצעו בדרך זו. בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדרי ה'אירוע' תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח 'קשר הדוק' יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה ... מבחן הקשר ההדוק בוחן את עוצמת הקשר שבין העבירות, ולא את השאלה האם הן ניתנות להפרדה. בהתאם לכך, כאמור, ייתכן כי עבריו יבצע מספר רב של פעולות שניתן להפריד ביניהן, ושהוא אף יכול היה לחדול לאחר ביצוע כל אחת מהן (כך שאין לראות בהן מעשה אחד), אך נכון יהיה לראות בהן חלק מתוכנית עבריינית אחת (ולכן גם אירוע אחד)."

באותו עניין, אימץ כב' השופט ע' פוגלמן את עמדה העקרונית של כב' השופטת ד' ברק-ארז ואף ציין כי להשקפתו: "התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת", וזאת תוך שעמד על תכליתו הפונקציונאלית של סעיף 40ג לחוק העונשין לאפשר לערכאה הגוזרת את הדין להשוות את המקרה הנדון לפניה למקרים שנסיבותיהן דומות. דעת הרוב בעניין ג'אבר אומצה גם בפסק הדין ברע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015).

בע"פ 5643/14 אחמד עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015) נאמר מפי כב' השופט צ' זילברטל, כך:

"אף לגישתי, דומה כי ראוי לאפשר פרשנות רחבה דיה להגדרת המונח 'אירוע אחד' אשר תשאיר מתחם להפעלת שיקול דעתו של בית המשפט, וזאת הן בשל שיקולי יעילות עבודתו של בית המשפט והן לשם הגשמת תכליתו של תיקון 113 לחוק. בהקשר זה ייאמר, כי קביעת מספר מתחמי עונש שלא לצורך עלולה במקרים מסוימים להביא להעלאת רף הענישה באופן שאינו ראוי, על-ידי פריטה לפרוטות של הרכיבים העונשיים בעניינו של הנאשם ויצירת תחושה לא נוחה של 'התחשבנות' עמו, העצמה של חומרת מעשיו מעבר למתחייב וחריצת דינו בדרך מלאכותית. שנים טרם הבניית שיקול הדעת בענישה, באה לידי ביטוי בפסיקת בית משפט זה גישה דומה, כאשר נפסק שכאשר מדובר בסדרת עבירות מאותו הסוג שבנסיבותיהן הן דומות זו לזו יש מקום להטיל עונש כולל בגין מכלול העבירות, שכן 'קביעת עונש

נפרד עבור כל אחת מהן נראית במקרה כזה כמלאכותית' (השופט י' כהן בע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל פ"ד לד(2) 421, 432-433 (1979)).
בפרשה הנ"ל פסק השופט א' ברק כדלהלן: 'נראה לי כי בסדרת עבירות מאותו סוג, ובנסיבות דומות, הדרך הראויה היא להשקיף על רצף האירועים כעל מכלול אחד, ולהשית את העונש בהתאם לכך. אם נורה לשופט לנ ג דרך של פיצול האירועים וקביעת עונשים נפרדים - מהם חופפים ומהם מצטברים - נורה לו לנ ג דרך לא טבעית, שתוצאתה לא תהיה גיבוש המכלול בעזרת הפרטים, אלא קביעה ראשונית של המכלול וגזירה מלאכותית של הפרטים ממנו' (שם, עמ' 435).
עוד ראו האמור מפי השופטת ד' ביניש ברע"פ 5798/00 ריזי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 1, 12 (2001): 'יתרונה של שיטת העונש הכולל הוא בכך שהיא מאפשרת לבית-המשפט להביע עמדה עונשית ראויה ביחס למכלול התנהגותו הפלילית של הנאשם. במקרים רבים, כאשר ההרשעה מתייחסת לשורת עבירות המהווה מסכת אחת של התנהגות עבריינית, הגם שניתן לחלקה באופן טכני לעבירות מספר, ראוי להטיל בגינה עונש כולל אחד. כך הוא המצב כאשר כל העבירות נגזרות מתכנון עברייני אחד עד שאין לפרוט את ההתנהגות העבריינית לעונשים נפרדים. כך גם כאשר העבירות אינן מבוצעות במישור אחד מבחינת הזמן, אך בשל מהותן, מספרן, תדירותן והזיקה ביניהן ניתן לראות בהן מכלול אחד של התנהגות עבריינית'.
יש בעמדות השופטים בפרשות הנ"ל, אף כי הן נאמרו בהקשר שונה, משום תמיכה בהגיון העומד ביסוד פרשנות המונח 'אירוע' כפי שזו נקבעה בידי הרוב בעניין ג'אבר...".

13. במקרה דנא, ב"כ המאשימה טען כי יש לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים לכל אחת מהעבירות של סחר בסם מסוכן בהן הורשע הנאשם, בעוד שההגנה מצידה לא השמיעה עמדה אחרת.

ברם, בבוחני את עובדות כתב האישום ביחס לנאשם 2, על רקע מבחני העזר שנקבעו בפסיקה, כמפורט לעיל, מצאתי להניח לטובתו של הנאשם כי עסקינן באירוע מתמשך, במהלכו בוצעו שתי עסקאות כאשר בכל אחת מהן נמכר וסופק סם מסוכן, בנסיבות המפורטות לעיל.

כתב האישום מתאר כאמור שני אישומים, בעלי מאפיינים דומים, בשניהם הנאשם סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין עם אותו סוכן משטרה, בסיוע ובתיווך אחרים עמם הייתה לו היכרות מוקדמת. לשתי העסקאות מאפיינים דומים, כך באשר לאופן ביצוע העסקאות והתיאום המקדים עם הסוכן, סוג הסם מסוג קוקאין, מחיר הסם לכל גרם סם קוקאין היה כמעט זהה (287-300 ₪ לגרם קוקאין) ומקום ביצוע שתי העסקאות היה בבית הסוכן. כמו כן, לפי האישום השני, הנאשמים 1 ו-2 פנו בזה אחר זה לסוכן בהצעה לבצע עסקת סמים נוספת

בהמשך לעסקה הקודמת, המפורטת באישום הראשון שבכתב האישום. מכאן, על בסיס יישומו של מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בעניין **ג'אבר**, נחה דעתי כי מדובר בשתי עסקאות סמים, בעלות אופי זהה, שבוצעו בהפרש של שבועות בודדים אל מול אותו סוכן, והגם שעל פניו כל עסקה בוצעה ויצאה אל הפועל באופן נפרד, התקיים ביניהן קשר ענייני הדוק, הן בעלות אותן המאפיינים ויש לראותן כמסכת עבריינית אחת שבוצעה ממניע אחד ולקבוע בגינן מתחם ענישה אחד לכלל המעשים שבוצעו (ראו: ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014); ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014); סע' 40ג(א) ו-40ג(א) לחוק העונשין). כמו כן, ראו מקרים דומים שנדונו בפסיקה, בהם נקבע כי מדובר ב"אירוע אחד" ביחס למספר עבירות שבוצעו במועדים שונים - ת"פ (מח' מרכז) 13227-12-16 **מדינת ישראל נ' מניעי** (3.5.2018); ת"פ (מח' ת"א) 33666-05-15 **מדינת ישראל נ' שרר ואח'** (11.1.2016)). על כן, אקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו, בנסיבות ביצועו, ואגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

יתר על כן, למעלה מן הצורך יש לציין כי לקביעה האם מדובר באירוע אחד כולל או מספר אירועים, נפקות מעשית מועטה בלבד ולמעשה אין בה כדי לשנות מהתוצאה העונשית. הטעם לכך הוא שממילא כאשר מעשי הנאשם בשני אישומים או יותר מהווים אירוע עברייני אחד, עדיין יש מקום להתחשב לצורך קביעת המתחם העונשי במספר המעשים העברייניים המרכיבים את אותו "אירוע", שהרי כבר נקבע ש"**לעיתים, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים יכולה לשוות לו מידה נוספת של חומרה**" (עניין **ג'אבר**; ע"פ 2454/18 **שיינברג נ' מדינת ישראל** (2.12.2018), פסקה 20 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן).

14. **הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו:** עבירות סמים בכללותן, ובראשן עבירת הסחר בסמים, פוגעות בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור, ביטחוננו, בריאותו ובסדר הציבורי כתוצאה מהפגיעה ההרסנית הכרוכה בסחר ובשימוש בסמים. בנוסף לכך, יש צורך לפעול למניעת אותם נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים הנופלים כנטל על החברה, ונגרמים עקב הפצת סמים והשימוש בהם, לרבות עבירות אלימות ופגיעה ברכוש, הנלוות פעמים רבות לעבירות הסמים.

קולמוסים רבים נשתברו זה מכבר על ידי בתי המשפט בנושא נגע הסמים והנזקים הישירים והעקיפים הכרוכים בו. עבירות הסמים הן בגדר רעה חולה שפשה בחברתנו ומחובתו של בית המשפט לתרום חלקו למיגור נגע זה באמצעות הטלת עונשים מחמירים ומרתיעים.

ראו בעניין זה דברי כב' השופט א. רובינשטיין בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יניב יונה** (4.7.2012):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים

- כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה... הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב ... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו..."

וראו גם דברי כב' השופט סולברג בע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' אילון ישראל שץ** (15.2.2016):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות סחר והפצה של סמים, לא כל שכן סמים מסוכנים המוגדרים 'קשים' (ראו למשל: ע"פ 6747/11 **מדינת ישראל נ' אבו ריקיק** (3.1.2013)), ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה (ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל**, פסקה 24 (24.7.2011)). זאת, לאור הנזק הרב שהן מסבות לא אך למשתמשים הישירים בסם, אלא לחברה כולה, הסובלת מעבירות רכוש ואלימות מצד העוסקים בסחר ומלקוחותיהם (ע"פ 4998/95 **מדינת ישראל נ' גומז-קרדוסו**, פ"ד נא(3) 769, 787-786 (1997); ע"פ 10228/05 **רובאעי נ' מדינת ישראל**, פסקה 15 (26.6.06) ע"פ 6990/13 **ח'טיב נ' מדינת ישראל**, פסקה 35 (24.2.2014) ...; ע"פ 100/14 **מדינת ישראל נ' מחטייב**, פסקה 3 (10.12.2014))."

15. **מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים** כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם היא גבוהה, בשים לב לכך שמדובר בשתי עסקאות של סחר בסם מסוג קוקאין הנמנה על הסמים הקשים מבין הסמים המסוכנים, בכמות גדולה של כ-246.8 גרם נטו בשתי העסקאות (98.49 גרם נטו ו-148.29 גרם נטו), השקולה למאות רבות של מנות סם, אשר נזקיו לעושים שימוש בו קשים ורחבי היקף. אמנם הסם לא הופץ ברבים ובכך נמנע נזק ממשי להבדיל מנזק פוטנציאלי לקורבנות רבים ולחברה, אך אין לזקוף זאת לזכותו של הנאשם אלא לעובדה שבסופו של יום הסם הגיע לידי המשטרה, בהינתן שצד לעסקה היה סוכן סמוי של משטרת

ישראל.

16. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין), הבאתי בכלל חשבון כי הנאשם סחר בשתי הזדמנויות שונות, בתיווך ובסיוע אחרים, בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-246.8 גרם נטו (98.49 גרם ו-148.29 גרם) בתמורה לסכום כולל של ₪72,000.

העסקה הראשונה יצאה אל הפועל באופן הבא: הנאשם 1 הציע לסוכן לרכוש סם מסוכן מסוג קוקאין, לאחר שצרכו יחדיו את הסם. לשם כך, התקשר נאשם 1 אל הנאשם 2 בשיחת וידאו, והשניים דיברו עם הסוכן על ביצוע העסקה, כאשר נאשם 2 ציין בפני הסוכן שמדובר בקוקאין באיכות טובה. בהמשך, התקשר הסוכן לנאשם 1 וביקש לקנות 100 גרם קוקאין במחיר שהוצע לו. השניים סיכמו, בתיאום עם נאשם 2 ובידיעתו, כי מסירת הסם תבצע בחלוף יומיים בביתו של הסוכן. ביום 22.9.2021 בשעה 16:19, שוחחו הסוכן ונאשם 1. נאשם 1 עדכן את הסוכן שעסקת הסמים תידחה לשעה 21:00. הסוכן התרעם על נאשם 1 ודרש לדעת האם העסקה תצא לפועל בוודאות. בתגובה ביקש נאשם 1 מהסוכן להמתין עד שנאשם 2 ישוחח עמו. בשעה 16:20, התקשר נאשם 2 לסוכן ואמר לו שהעסקה תתקיים בוודאות בשעה 21:00. בשעה 20:24, שוחחו נאשם 1 והסוכן, ונאשם 1 שב וביקש מהסוכן להוסיף עוד כסף. הסוכן הודיע לנאשם 1 שיוסיף עבור חלקו 500 ₪, כך שבסך הכול ישלם בעסקה סך של 29,500 ₪. בשעה 20:30, התקשר נאשם 3 אל הסוכן, בתיאום עם נאשם 2 ובשליחותו, ואמר לו שהגיע אל מחוץ לביתו. הסוכן פגש בנאשם 3 והשניים נכנסו לביתו של הסוכן, שם מסר נאשם 3 לסוכן סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 98.49 גרם נטו, וקיבל מהסוכן סך של 29,500 ₪. בשעה 20:49, התקשר נאשם 2 אל הסוכן ווידא כי מסירת הסמים יצאה אל הפועל. הסוכן השיב בחיוב והביע תרעומת על כך שהעסקה נדחתה לשעות הערב. נאשם 2 ביקש מהסוכן שבעסקה הבאה יעמוד עמו בקשר ישיר ולא עם נאשם 1.

העסקה השנייה יצאה אל הפועל באופן הבא: ביום 2.11.2021 התקשרו הנאשמים 1 ו-2, זה אחר זה, אל הסוכן ושאלו אותו האם הוא מעוניין לבצע עסקת סמים נוספת. בהמשך אותו היום, התקשר הסוכן לנאשם 2 וביקש לקנות קוקאין. הנאשם 2 השיב בחיוב והסוכן אמר לו שיחזור אליו בהמשך כדי לעדכן אותו בנוגע לכמות הסם. לאחר מכן, התקשר הסוכן לנאשם 2 וביקש לרכוש ממנו קוקאין במשקל של 150 גרם. בהמשך, סוכם ביניהם כי מחיר העסקה יחושב לפי סך של 285 ₪ בעבור כל גרם קוקאין והמסירה תתקיים למחרת. למחרת היום, ניהלו הנאשמים 1 ו-2 מספר שיחות עם הסוכן, ועדכנו אותו כי בשעה 20:00 יגיע שליח לביתו עם הסמים. ואכן בשעה 20:16, הגיע למקום נאשם 4 על אופנוע, בתיאום עם נאשם 2 ובשליחותו, והביא לסוכן סם מסוג קוקאין במשקל של 98.09 גרם נטו. באותו מעמד, מסר הסוכן לנאשם 4 סך של 42,500 ₪ כתמורה לעסקת הסמים. הסוכן הבחין כי משקל הסמים שבשקית נמוך באופן משמעותי מ-150 גרם עליהם סוכם ושאל את נאשם 4 לפשר העניין. נאשם 4 השיב לסוכן שחסרים בשקית 50 גרם קוקאין, שימסרו לו בהמשך הערב. בתגובה,

לקח הסוכן בחזרה לידיו את הכסף מנאשם 4, התקשר בשיחת ועידה לנאשמים 1 ו-2 והביע בפניהם תרעומת על כך שלא נאמר לו שהמסירה תתבצע בשתי פעימות. נאשמים 1 ו-2 התנצלו בפני הסוכן, ביקשו ממנו שישאיר אצלו את הכסף והסמים ואמרו לו שבעוד כשעה הם ידאגו שיימסו לו 50 גרם הקוקאין החסרים. הסוכן שב לביתו ונאשם 4 עזב את המקום. בהמשך אותו הערב, פגש הסוכן שוב את נאשם 4, בתיאום עם הנאשם 2 ובשליחותו, והביא לו שתי שקיות ניילון שבתוכן היו סם מסוג קוקאין במשקל של 49.17 גרם נטו ו-1.0332 גרם נטו. מיד לאחר מכן, מסר הסוכן לנאשם 4 את הכסף.

מעובדות כתב האישום נמצא אם כן כי הנאשם סחר, בשיתוף עם אחרים, בכמויות גדולות של סם מסוג קוקאין, שהינו מהמסוכנים מבין הסמים האסורים. חלקו של הנאשם 2 בגיבוש עסקאות הסמים ובהוצאתם אל הפועל היה מרכזי ודומיננטי. אמנם, הנאשם 2 לא יזם את העסקה הראשונה, כפי שיזם את העסקה השנייה, בשיתוף עם הנאשם 1, אולם הוא היה הגורם שתיאם את ביצוע שתי העסקאות ואת פרטיהן עם הסוכן, מסר פרטים על אודות איכות הסם, קבע את מועדי ביצוע העסקאות ודרך מימושן באמצעות שליחים (נאשמים 3 ו-4) שיצאו בתיאום עמו לביתו של הסוכן על מנת למסור את הסם ולגבות מהסוכן את כספי התמורה. לאחר השלמת העסקה הראשונה היה זה הנאשם 2 אשר התקשר אל הסוכן כדי לוודא שהעסקה בוצעה, ובתגובה לתרעומת שהביע הסוכן על דחיית שעת העסקה, אמר לו הנאשם 2 כי בעסקה הבאה יעמוד עמו בקשר ישיר ולא עם נאשם 1. במסכת העובדתית והנסיבתית המתוארת, לא מצאתי עיגון עובדתי לטענת הסניגור לפיה חלקו של הנאשם 2 בביצוע עסקאות הסחר היה זניח ושולי ביחס לחלקו של נאשם 1.

לכל אחת מעסקאות הסחר המתוארות קדם תכנון מוקדם והדבר עלה היטב מהשיחות הטלפוניות שניהל הנאשם 2, לצד אלו של נאשם 1, עם הסוכן לצורך גיבוש פרטי העסקאות, מועדן ומקום ביצוען וכן הפעלת שליחים על ידו שביצעו את פעולת מסירת הסמים לסוכן ונטילת התמורה מידו.

פרק הזמן הקצר מעת שהנאשם 2 גיבש את פרטי העסקאות עם הסוכן ועד להוצאתם אל הפועל מלמד על נגישותו לכמות כה גדולה של סמים קשים ועל יכולתו להפעיל תוך זמן קצר אחרים כדי לבצע את עסקאות הסמים.

הנאשם הבין את אשר עשה, את הפסול שבמעשיו ואת משמעותם. לא נשמעו סיבות לזכות הנאשם, מצוקותיו האישיות של הנאשם שיכול ועמדו בבסיס מעשיו, אינן צריכות לגרוע מהביטחון הנדרש לציבור, המבקש להיות מוגן מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים. הנאשם יכל להימנע ממעשיו ומידת שליטתו בהם הייתה מלאה, ואין הוא קרוב לסייג לאחריות פלילית. בנסיבות ביצוע העבירות, אין לזקוף לזכות הנאשם את העובדה כי הסמים לא הופצו והנזק שהיה עלול להיגרם לציבור נמנע, מקום בו מניעת הנזק עומדת לזכות המשטרה.

17. בבחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** על בית המשפט לבחון ענישה שהוטלה על נאשמים במקרים שנסיבותיהם דומות לנסיבות המקרה הנדון, תוך שימת לב להבחנות מתחייבות. בעניין זה יפים דברי בית המשפט העליון בע"פ 780/16 שושה נ' מדינת ישראל (20.2.2017):

"...בבחינת מדיניות הענישה הנהוגת לא נדרש בית המשפט לאתר מקרים שיש ביניהם חפיפה מושלמת; שהרי המציאות אינה מזמנת במרבית המקרים אירועים הזחים 'אחד לאחד' זה לזה. בבואו של בית המשפט להציב מתחם ענישה הולם עבור הנאשם שבפניו, עליו לאתר מקרים שיהיו דומים דיים להשוואה".

בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות של סחר בסמים מסוכנים** מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים, בהשלכותיו הפוגעניות על הציבור והחברה ובשיקולי גמול והרתעה.

ראו למשל ע"פ 4522/18 אסבאן נ' מדינת ישראל (11.11.2018):

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתן של עבירות הסמים, ובפרט עבירת הסחר בסמים. חומרה זו נובעת, בין היתר, מנזקיהם הקשים של הסמים - במיוחד כך לגבי סמים המוגדרים 'קשים' - הן למשתמשים, הן לסביבתם (ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ (15.2.2016) (להלן: עניין שץ); ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' גומז-קרדוסו, פ"ד נא(3) 769 (1997)). לפיכך נפסק לא אחת כי עבירות אלו מחייבות מענה החלטי על דרך של ענישה מחמירה ומרתיעה (ראו ע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (8.3.2017); ע"פ 5953/13 מדינת ישראל נ' דוידי, פסקה 17 (6.7.2014) (להלן: עניין דוידי)). כבר צוין כי הענישה בעבירות סמים מאופיינת בשונות רבה, נוכח 'האינדיבידואליות בענישה והייחודיות של המקרים השונים' (ע"פ 3931/13 באום נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (10.6.2014) (להלן: עניין באום)). במסגרת זו יש ליחס משקל גם לסוג הסם ולכמותו. הקוקאין הוא מן הנפוצים שבסמים ה'קשים', שסכנותיהם ונזקיהם ידועים, נדונו פעמים רבות (ראו למשל עניין שץ, פסקה 44 והפניות שם)".

וכן ראו, ע"פ 1945/13 אחמד נ' מדינת ישראל (05.10.2014):

"רבות נכתב ונאמר על חומרתן היתרה של עבירות הסמים, ובעיקר כאשר מדובר בסחר בסמים מסוכנים, המוגדרים כסמים 'קשים', ועל כך איננו רואים צורך להכביר מילים. בית משפט זה הביע לא אחת את עמדתו, כי את נגע הסמים יש לשרש מן היסוד, וכי לנוכח הנזק העצום שמסבים עבירות הסמים, ובפרט כאשר מדובר בסמים מסוכנים כדוגמת הרואין, יש להיאבק בתופעה על ידי הטלת עונשים מרתיעים על המעורבים בכל שרשרת תעשיית הסם. עם זאת, ברי כי כל מקרה ומקרה יבחן לפי

נסיבותיו המיוחדות, תוך התחשבות, בין היתר, בכמות הסם ובטיבו, בעברו הפלילי של הנאשם, במצבו האישי והמשפחתי, ובנסיבות ביצוע העבירה (ראו, למשל, ע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' אבו ריקק (3.1.2013); ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (4.7.2012)).

מנעד הענישה בעבירות סחר בסמים הינו רחב, ותלוי נסיבות ביצוע העבירות, חלקו של הנאשם בעבירה, סוגי הסם וכמות הסם. לרוב מוטלים על נאשמים עונשי מאסר לתקופות ממושכות, לצד ענישה מרתיעה צופה פני עתיד וענישה כלכלית, כך למשל:

א. ע"פ 2909/23 פלוני נ' מדינת ישראל (7.2.2024) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן ובעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. לפי אישום אחד, סוכמה עסקת סמים עם נאשם נוסף מול סוכן משטרתי. הנאשם הגיע יחד עם אחר ברכב למקום מפגש, האחר מסר לסוכן 51 גרם של קוקאין כנגד סך של 17,000 ₪. לפי אישום נוסף, לאחר תיאום, פגש הסוכן את הנאשם ומסר לו סך של 16,500 ₪, מתוכם סך של 1,500 ₪ עבור חלקו של הנאשם הנוסף. הנאשם מסר לסוכן סם קוקאין במשקל 50.08 גרם וכדור MDMA. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הולם שנע בין **40 ל-70 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו ממין העניין, **43 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים ופסילת רישיון נהיגה למשך 4 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחה.

ב. ע"פ 1965/20 בדאוי נ' מדינת ישראל (11.6.2020) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של **סיוע לסחר בסם** מסוכן ובעבירה של סחר בסם מסוכן, במסגרת שני אישומים. במסגרת העסקה הראשונה סייע הנאשם למכירת 39.62 גרם קוקאין לסוכן משטרתי בתמורה לסך של 15,200 ₪; ובמסגרת העסקה השנייה **מכר** הנאשם לסוכן 29.98 גרם קוקאין תמורת סך של 11,400 ₪. נקבע מתחם ענישה הולם לכלל העבירות **שבין 25 ל-50 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, **הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל**, והופעל מאסר על תנאי למשך 4 חודשים במצטבר (סה"כ 34 חודשי מאסר), מאסרים מותנים וקנס בסך של 26,600 ₪. בעקבות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נקבע כי הפעלת המאסר על תנאי תהא בחופף, על מנת לעודד בדרכו השיקומית, כך שעונש המאסר הועמד על 30 חודשים.

ג. ע"פ 1478/19 סעדי נ' מדינת ישראל (17.11.2019) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של סחר בסם מסוכן, לאחר שמכר בצוותא עם אדם נוסף לסוכן משטרתי סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 58.78 גרם תמורת 24,500 ₪. בית

המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 38 ל-60 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי רלוונטי, 54 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 20,000 ₪. בית המשפט העליון מצא להקל בעונשו של הנאשם, על בסיס עיקרון אחידות הענישה, בהינתן עונשו של שותפו של הנאשם לביצוע העסקה, ועל כן הופחת עונש המאסר ל-40 חודשים וגובה הקנס הופחת לסך של 10,000 ₪.

ד. ע"פ 2467/19 גרשומוב נ' מדינת ישראל (12.5.2019) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן ובעבירה של סחר בסם מסוכן. הנאשם סייע לביצוע עסקת סחר, במסגרתה מסר לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין בכמות של 48.25 גרם תמורת 21,500 ₪; וכן ביצע עסקת סחר בכך שמכר לסוכן 49.22 גרם של סם מסוג קוקאין תמורת 21,500 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 לבין 48 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, 27 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון וחילוט רכוש. בית המשפט העליון דחה את הערעור על העונש, למעט קיצור תקופת פסילת הרישיון.

ה. ע"פ 4522/18 אסבאן נ' מדינת ישראל (11.11.2018) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של סחר בסם מסוכן ובעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. לפי האישום הראשון, בארבעה מועדים שונים נפגש סוכן משטרתי עם הנאשם, והאחרון מכר לו קוקאין בכמות מצטברת של כ-343 גרם, בתמורה לסך של 185,500 ₪. לפי האישום השני, במועד אחר נמצאו בביתו של הנאשם 22.3 גרם קוקאין, כמות החורגת משמעותית מזו המוגדרת ככמות לשימוש עצמי (כ-0.3 גרם). בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 ל-7 שנות מאסר בפועל והשית על הנאשם, בעל עבר פלילי משמעותי, 6 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך של 200,000 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה בעיקרו, למעט רכיב הקנס אשר הועמד על סך של 100,000 ₪.

ו. ע"פ 7617/18 אבאייב נ' מדינת ישראל (6.3.2019) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן. בשני האישומים מדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של כ-50 גרם שהעביר הנאשם לסוכן משטרתי בתמורה ל-22,500 ₪. בנוסף הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בתיק שצורף, וכן בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית ובהחזקת סם שלא לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי קיבל את עמדת התביעה וקבע כי מתחם העונש ההולם את כל אחד מאירועי הסחר נע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי ישן, הוטלו בשל כלל העבירות 42 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון - נדחה.

ז. ע"פ 8367/18 פלוני נ' מדינת ישראל (12.3.2019) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן. במסגרת העסקה הראשונה מכר הנאשם לסוכן משטרתי 29.93 גרם קוקאין בתמורה לסך של 16,500 ₪. במסגרת העסקה השנייה, מכר הנאשם לסוכן משטרתי 50.04 גרם קוקאין בתמורה לסך של 22,500 ₪. בית המשפט המחוזי סבר כי על מתחמי הענישה להיות מחמירים יותר ממתחמי הענישה להם עתרה המאשימה, אולם לא ראה לחרוג לחומרה מעמדת המאשימה וקבע כי מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע **בין 23 ל-50 חודשי מאסר בפועל** וכי מתחם העונש ההולם לאישום השני נע **בין 27 ל-54 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס בסך של 7,500 ₪. בית המשפט העליון מצא להקל בעונשו של הנאשם והעמידו על **30 חודשי מאסר בפועל**.

ח. ע"פ 1654/16 שרר נ' מדינת ישראל (27.2.2017) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של סחר בסם מסוכן (שני מקרים), סיוע לסחר בסם מסוכן (2 מקרים), והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית (ארבעה מקרים). על פי האישום הראשון, סיפק הנאשם לסוכן משטרתי 16.63 גרם קוקאין בתמורה לסך של 12,500 ₪ ו-19.62 גרם קוקאין בתמורה לסך של 11,000 ₪. על פי האישום השני, סייע הנאשם לשתי עסקאות סם מסוג קוקאין במשקל של 99.23 גרם בתמורה לסך של 42,000 ₪ ובמשקל של 88.9 גרם בתמורה לסך של 42,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם לאישום הראשון עומד **בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל** וכי מתחם העונש ההולם לאישום השני נע **בין 36 ל-60 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, הוטלו **54 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים, פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים וקנס בסך של 25,000 ₪. ערעור על חומרת העונש שהוגש לבית המשפט העליון - נדחה.

ט. ע"פ 2173/16 אבו צעלוק נ' מדינת ישראל (3.11.2016) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של סחר בסם מסוכן, בכך שמכר 51.05 גרם קוקאין לסוכן משטרתי תמורת 19,000 ₪, כאשר עמו היה אדם נוסף, אך הנאשם הוא זה שמסר את הסם לסוכן המשטרתי. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 3 ל-5 שנות מאסר**, והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי בגין עבירת נשק, **48 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש.

י. ע"פ 3060/15 אבו רגייג נ' מדינת ישראל (21.7.2015) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של סחר בסם מסוכן. הנאשם סיכם עם סוכן משטרתי את פרטי עסקת הסמים ובמועד שסוכם הגיע למקום המפגש, מסר לסוכן 148.94 גרם

קוקאין. באותה עת, נעצר הנאשם. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **30 ל-50 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **32 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה וקנס בסך של 10,000 ₪. ערעור על חומרת העונש שהוגש לבית המשפט העליון- נדחה.

יא. ע"פ 1142/15 מימון נ' מדינת ישראל (21.10.2015) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ובעבירה של הפרת הוראה חוקית. הנאשם מכר לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין בשתי הזדמנויות: 39.7 גרם תמורת 16,800 ₪ ו-39.64 גרם תמורת 16,800 ₪. בנוסף לכך, יצא ממעצר הבית שבו היה אמור לשהות בגין תיק אחר שעניינו תקיפת בת זוג, איומים והיזק לרכוש במזיד. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מעבירות הסחר בסם נע בין **24 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, ובגין הפרת ההוראה החוקית בין 4 ל-12 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, הוטלו **24 חודשי מאסר בפועל** בגין כל אחד מאישומי הסחר ו-4 חודשי מאסר בגין הפרת ההוראה החוקית, חלקם בחופף כך שנגזרו עליו 40 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר מותנה חלקו בחופף (חודשיים נוספים) ומאסרים מותנים. ערעור על חומרת העונש שהוגש לבית המשפט העליון - נדחה.

יב. רע"פ 2275/15 אברמוב נ' מדינת ישראל (5.5.2015) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של סחר בסם מסוכן, בעקבות כך שמכר לסוכן משטרתי 19.98 גרם סם מסוכן מסוג הרואין ו-20.05 סם מסוכן מסוג קוקאין, בעלות כוללת של 11,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **27 ל-54 חודשי מאסר בפועל**, והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, **48 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי, קנס בסך של 10,000 ₪, פסילת רישיון נהיגה וחילוט רכוש.

יג. ע"פ 1987/15 דורי נ' מדינת ישראל (17.8.2015) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של סחר בסם מסוכן. הנאשם מכר לסוכן משטרתי 50 גרם קוקאין תמורת 19,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **24 ל-44 חודשי מאסר בפועל**, והטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי, **26 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם.

יד. ע"פ 5842/14 דהן נ' מדינת ישראל (29.7.2015) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של סחר בסמים ובעבירה אחת של סחר בנשק. הנאשם צירף הליך נוסף של החזקת סכין. בכל אחת משתי העסקאות, מכר הנאשם לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין במשקל של כ-50 גרם בתמורה ל-25,000 ₪. בית המשפט המחוזי

קבע כי מתחם העונש הולם לעבירות הסמים נע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל (ובעבירות הנשק בין 3 ל-7 שנות מאסר). על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הושת עונש של 5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך של 10,000 ₪; ושלושה חודשי מאסר בגין העבירה של החזקת סכין, אשר ירוצה בחופף. ערעור לבית המשפט העליון - נדחה.

טו. ע"פ 100/14, 739/14 **מדינת ישראל נ' מחטייב** (10.12.2014) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בארבע עבירות של סחר בסם מסוכן, זאת בגין עסקאות שביצע עם סוכן משטרתי ושוטר מוסווה, במהלכן קיבל מידם סך של 120,000 ₪ ומסר להם כ-300 גרם של קוקאין. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש ואת ערעור המדינה על כך שלא הוטל קנס כספי.

טז. ע"פ 3477/12 **מרזוק נ' מדינת ישראל** (25.6.2012) - נאשם 1 הורשע בשלושה אישומים שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן: באישום הראשון - הורשע בעבירת תיווך לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 100 גרם; באישום השני - הורשע בהחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי ובסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 28.74 גרם בתמורה לסך של 10,500 ₪; באישום השלישי - הורשע הנאשם בסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 49.59 גרם בתמורה לסך של 14,000 ₪. בית המשפט המחוזי הטיל על נאשם 1, בעל עבר פלילי, עונש של 65 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, תוך שהפחית את מספר ימי המאסר שנקבע תמורת אי תשלום הקנס כך שיעמוד על 100 ימי מאסר במקום 200 הימים שנקבעו בערכאה הדיונית.

יז. ע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.2012) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של סחר בסם מסוכן לאחר שמכר כ-100 גרם קוקאין לסוכן משטרתי תמורת 27,500 ₪. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם עונש של 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וחילוט. ערעור על חומרת העונש שהוגש לבית המשפט העליון - נדחה.

יח. ת"פ (מח' חי') 53640-01-23 **מדינת ישראל נ' אפשטיין** (6.10.2024) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות אלה: סיוע לסחר בסם מסוכן (2 עבירות), סחר בסם והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. בשלוש הזדמנויות העביר הנאשם לסוכן משטרתי קוקאין במשקל של 99.53 גרם בתמורה לסך של 22,000 ₪, במשקל של 99.70 גרם בתמורה לסך של 22,000 ₪ ובמשקל של 119.89 גרם בתמורה לסך של 28,800 ש"ח. בנוסף, בביתו של הנאשם נתפס קוקאין במשקל של

703.62 גרם. בית המשפט המחוזי אימץ את טווח הענישה המוסכם וקבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 4 ל-6.5 שנות מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **55 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים על תנאי, קנס בסך של 10,000 ₪ וכן חילוט כסף ואופניים חשמליים לטובת המדינה.

יט. ת"פ (מח' ת"א) 29707-03-22 **מדינת ישראל נ' פדל ואח'** (15.2.2022) - הנאשם 2 הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של סחר בסם מסוכן. הנאשם 2 מכר סם מסוג קוקאין לסוכן משטרתי בשתי הזדמנויות (98 גרם תמורת 29,500 ₪; ו-170 גרם תמורת 43,000 ₪). בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 47 ל-70 חודשי מאסר בפועל**, והשית על נאשם 2, בעל עבר פלילי, **56 חודשי מאסר בפועל**, הפעלה של מאסר מותנה בן 6 חודשים חודשיים בחופף ו-4 חודשים במצטבר (סה"כ 60 חודשי מאסר), מאסרים על תנאי, קנס בסך 60,000 ₪ וחילוט כספים שנתפסו.

כ. ת"פ (מח' ת"א) 30003-03-22 **מדינת ישראל נ' שמואלי** (23.5.2023) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של סחר בסם מסוכן, שתי עבירות של סחר בנשק ועבירה של החזקת נשק. עניינו של האישום הראשון במכירת 97.5 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין לסוכן המשטרתי, תמורת 30,000 ₪. ענינם של שני האישומים הנוספים בעבירות נשק. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של סחר בסם מסוכן נע **בין 36 ל-60 חודשי מאסר בפועל**, והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, עונש כולל של **6.5 שנות מאסר בפועל**, מאסרים מותנים, קנס בסך 60,000 ₪ וחילוט כספים שנתפסו.

כא. ת"פ (מח' י-ם) 45199-01-22 **מדינת ישראל נ' אבוקסיס** (17.11.2024) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן. בשלוש הזדמנויות התקשר הנאשם אל סוכן משטרתי ושאל האם הוא מעוניין לרכוש ממנו סמים. בעסקה הראשונה, מכר הנאשם לסוכן 50.23 גרם קוקאין בתמורה לסך של 17,500 ₪; בעסקה השנייה מכר הנאשם לסוכן 49.61 גרם קוקאין בתמורה לסך של 17,500 ₪; בעסקה השלישית מכר הנאשם לסוכן 49.28 גרם קוקאין בתמורה לסך של 17,500 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 40 ל-80 חודשי מאסר בפועל**, ומצא לחרוג ממנו בשל שיקולי שיקום, כפי עמדתם של שני הצדדים. על הנאשם, בעל עבר פלילי משמעותי בתחום הסמים, אשר הורשע בעבירה נוספת של סחר בסם בעת שהייתו במעצר, הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, (תוך הפעלת מאסר על תנאי בחופף), מאסרים על תנאי, צו מבחן וחילוט.

כב. ת"פ (מח' ת"א) 27612-02-19 **מדינת ישראל נ' קאראנטינאג'י** (23.6.2019) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן. באישום הראשון, הורשע הנאשם במכירת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 30.9 גרם לסוכן המשטרתי, תמורת 14,000 ₪ - בגינו נקבע מתחם ענישה הנע **בין 25 ל-50 חודשי מאסר**; באישום השני, הורשע הנאשם במכירת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 48.8 גרם לסוכן המשטרתי, תמורת 21,000 ₪ - בגינו נקבע מתחם ענישה הנע **בין 30 ל-60 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **36 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים וקנס בסך 35,000 ₪.

כג. ת"פ (מח' ת"א) 10429-12-18 **מדינת ישראל נ' מגדלאוי ואח'** (30.6.2021) - נאשם 1 הורשע, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן. בעסקה הראשונה מכר נאשם 1 לסוכן משטרתי 9.99 גרם קוקאין תמורת 4,500 ₪; ובעסקה השנייה, נאשם 1 מכר לסוכן משטרתי 50.16 גרם קוקאין תמורת 23,500 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש לשתי עבירות הסחר שביצע נאשם 1 נע **בין 30 ל-55 חודשי מאסר בפועל**, והטיל על נאשם 1, בעל עבר פלילי שלא בתחום הסמים, **37 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירות הסמים**, 12 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בתיק מצורף בעבירות של הפרת הוראה חוקית חלקם בחופף, מאסרים מותנים, פיצוי בתיק המצורף וקנס בסך 18,000 ₪.

כד. ת"פ (מח' מרכז) 33394-06-13 **מדינת ישראל נ' שובל** (7.9.2014) - הנאשמים הורשעו בעבירות של סחר בסם מסוכן בשני אישומים. על פי האישום הראשון, מכרו לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין במשקל של 50 גרם תמורת 23,100 ₪. על פי האישום השני, מכרו לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין במשקל של 50 גרם תמורת סך של 23,000 ₪. בנוסף הורשעו השניים בעבירות נשק. נקבע כי מתחם הענישה ההולם ביחס לעבירות הסמים בלבד נע **בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. בגין עבירות הסמים גזר בית המשפט על הנאשמים עונש של **34 חודשי מאסר בפועל**.

18. לאחר שנתתי דעתי למידת הפגיעה בערכים המוגנים, לכך שמדובר בשתי עבירות של סחר בסם מסוג קוקאין, נסיבות ביצוען ומדיניות הענישה הנוהגת, באתי למסקנה כי מתחם העונש ההולם ביחס לשתי עסקאות סחר בסם מסוג קוקאין בכמות כוללת של כ-247 גרם תמורת סך של כ-72,000 ₪ הינו **בין 48 לבין 78 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה צופה פני עתיד וענישה כלכלית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחם הענישה?

19. בהיקבע מתחם הענישה ההולם, על בית המשפט לתן דעתו האם ראוי לחרוג ממנו לקולה בשל שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין), או לחומרה בשל הצורך להגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין).

בענייננו, לא נטען ולא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם הענישה ההולם, בשל שיקולי שיקום. מנגד, לא מצאתי כי החשש שהנאשם יחזור לבצע עבירות דומות מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו מפני ביצוע עבירות נוספות (סעי' 140 ו-140ז לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים בגדר מתחם הענישה.

קביעת העונש הראוי לנאשם

20. לאחר קביעת מתחם הענישה ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לו, בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר, מטיעוני הצדדים לעונש, דברי הנאשם בבית המשפט וממכלול הראיות והעדויות שהוצגו בבית המשפט. בדרך זו חידד תיקון 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת את נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (5.5.2009)).

21. לחובת הנאשם יש לציין את חומרת העבירות שביצע, ומדיניות הענישה עליה עמדתי לעיל. עסקינן בסחר בסם מסוכן אשר תוצאות השימוש בו הן הרסניות. מכאן, יש להביא בכלל חשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים (ר' סעי' 140 ו-140ז לחוק העונשין), בעיקר נוכח ההשלכות החברתיות הקשות הכרוכות בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם. לא אחת נפסק כי בעבירות סמים יש לתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי במיגור התופעה של הפצת סמים מסוכנים ובהרתעת היחיד והרבים. עוד נפסק, כי השיקולים האישיים של הנאשם נסוגים מפני שיקולי הנזק הקשה שהשימוש בסם מביא על המשתמשים בו.

בתי המשפט, בפסיקה ענפה, עקבית ורצופה לאורך שנים רבות, עמדו על ההכרח להיאבק בנגע הסמים, אשר פשה בארצנו כמגיפה, ועל הצורך להעביר מסר מרתיע מפני ביצוע עבירות אלה, בין היתר על-ידי הטלת עונשים מחמירים על מי שנותן ידו להפיכת הסמים לזמינים ונגישים. הצפת המדינה בכמויות גדולות של סם, מעשה שהולך ומתרחב, יכולה להיבלם רק

על ידי עונשים מרתיעים ומשמעותיים. מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ע"פ 575/88 עאטף בן-אחמד עודה נ' מדינת ישראל).

בהקשר זה, ראו למשל: דברי כב' השופט א. שהם ברע"פ 4512/15 הרוש נ' מדינת ישראל (6.7.2015):

"ראוי להזכיר, כי כאשר בעבירות סמים עסקינן, על בית המשפט לנקוט ביד קשה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוען. כפי שנאמר בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010): 'הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריינין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים [...] מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים' (ראו גם: ע"פ 3623/13 ברון נ' מדינת ישראל (26.11.2014); ע"פ 4597/13 פיצו נ' מדינת ישראל (22.9.2014))."

וכן פסיקת כב' השופטת ע' ארבל בע"פ 6373/06 מדינת ישראל נ' עווד אלנשמי (6.9.2006), כך:

"כאשר בעבירות סמים עסקינן, לא ניתן להתעלם מהחובה המוטלת עלינו כמערכת וכחברה להיאבק בנגע הסמים. פן חשוב של מאבק זה הינו הטלת עונשים מחמירים על מי שבוחרים לעסוק בסחר בסמים. הסחר בסמים מסוכנים הינו אמצעי קל ונוח לעשיית רווחים נכבדים. ענישתם של מי שסחרו בסמים מסוכנים צריכה ליתן מענה גם לפיתוי זה ובמילים אחרות - על מי אשר שוקל לשלוח ידו בסחר בסמים להעמיד לנגד עיניו לא רק את הפיתוי לשלשל לכיסו סכומי כסף נכבדים אלא גם את הסיכון של שהיה ממושכת מאחורי סורג ובריח".

עוד ראו דברי כב' השופט נ' סולברג בע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ (15.2.2016):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות סחר והפצה של סמים, לא כל שכן סמים מסוכנים המוגדרים 'קשים' (ראו למשל: ע"פ 6747/11

מדינת ישראל נ' אבו ריק (3.1.2013), ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה (ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (24.7.2011)). זאת, לאור הנזק הרב שהן מסבות לא אך למשתמשים הישירים בסם, אלא לחברה כולה, הסובלת מעבירות רכוש ואלימות מצד העוסקים בסחר ומלקוחותיהם (ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' גומז-קרדוסו, פ"ד נא(3) 769, 787-786 (1997); ע"פ 10228/05 רובאעי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (26.6.06) ע"פ 6990/13 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פסקה 35 (24.2.2014) ...; ע"פ 100/14 מדינת ישראל נ' מחטייב, פסקה 3 (10.12.2014)).

בהקשר זה יש להדגיש את אשר נפסק לא אחת כי: "הלכה היא שבעבירות סמים בכלל, ובעבירות הפצת סמים בפרט, שיקולי הרתעה גוברים על שיקולים אישיים" (ע"פ 1654/16 שרר נ' מדינת ישראל (27.02.2017); ע"פ 1274/16 עווד נ' מדינת ישראל (6.10.2016); ע"פ 3623/13 ברון נ' מדינת ישראל (26.11.2014); ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל (24.7.2011)).

22. נכון למועד ביצוע העבירות, ולימים הרשעת הנאשם בהליך שלפני, לא נרשמו לחובתו הרשעות נוספות. ברם, מגיליון הרשעותיו, עולה כי לימים הורשע הנאשם בעבירות נוספות, בגין מעשים שבוצעו עובר למועד ביצוע עסקאות הסחר בסמים בחודשים ספטמבר ונובמבר 2021, אשר בגין הורשע בהליך זה. משכך נתתי דעתי להרשעות אלו, כמפורט להלן (ת/1-3/ת):

א) ביום 21.3.2022 נגזר על הנאשם עונש שכלל מאסר בפועל למשך 5 חודשים, מאסרים מותנים, קנס, פסילת רישיון והתחייבות, בשל הרשעתו בבית המשפט השלום בירושלים בעבירות של החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, החזקה ושימוש בסם מסוכן לצריכה עצמית, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, שביצע בשנים 2018 ו-2019 (ת"פ 6380-08-19, ת"פ 40062-11-19).

ב) ביום 2.6.2022 נגזר על הנאשם עונש שכלל מאסר בפועל למשך 12 חודשים, מאסרים מותנים ופיצוי, בשל הרשעתו באותו היום בבית המשפט המחוזי בירושלים בעבירות של סחיטה באיומים וגניבה, שביצע בחודש ספטמבר 2020 (ת"פ 33539-10-20).

ג) ביום 6.2.2024 נגזר על הנאשם עונש שכלל מאסר בפועל למשך 66 חודשים, מאסרים מותנים ופיצוי, בשל הרשעתו בבית המשפט המחוזי בירושלים מיום 13.11.2023 בעבירות של ניסיון לשידול להצתה, ניסיון לשידול להיזק לרכוש במזיד, הצתה (2 עבירות), חבלה במזיד לרכב (2 עבירות), היזק לרכוש במזיד, הדחה לעדות במשפט בכוח או באיומים (2 עבירות), ניסיון להצתה וניסיון לחבלה במזיד לרכב, שביצע בחודשים אוקטובר ונובמבר 2021 (ת"פ 39631-12-21).

23. הנאשם יליד 1990, כבן 35 במועד מתן גזר הדין. לזכות הנאשם נזקפת הודאתו באשר יוחס לו בכתב האישום המתוקן, נטילת האחריות, הבעת החרטה ובכך שחסך את הצורך בניהול משפטו, לרבות שמיעת עדים והצגת ראיות.

24. נתתי דעתי למצבו הרפואי של הנאשם, כפי העולה מהמסמכים הרפואיים שהוצגו לבית המשפט (נ/1), מהם עולה כי ביום 1.11.2017 נפל הנאשם מאופניים חשמליים ונחבל בפניו ובמרפקו. ביום 7.11.2017 הנאשם עבר ניתוח להחזרה וקיבוע פנימי של שבר במרפק ובהמשך בוצעה הוצאת מתכות ביום 14.7.2019. הנאשם עבר ניתוח נוסף באוגוסט 2020 לשחרור עצב. צוין כי הנאשם סובל מכאבים בגפיים, בכתפיים, ביד שמאל, מתקשה לישון וקושי ניכר בתפקוד יומיומי. תועד כי הנאשם מטופל בקנביס רפואי בשל כאבים תמידיים.

25. כמו כן, נתתי דעתי להשפעת הענישה על בני משפחתו של הנאשם, לאחר שנמסר על אודות מצבה הבריאותי של אמו של הנאשם כמי שנזקקת לשימוש בקביים, אך מידה מתונה משום שלא הוצגו מסמכים רפואיים רלוונטיים, והסיוע הניתן לה בימים אלו, בהינתן שהנאשם מרצה עונש מאסר מזו תקופה ממושכת (במסגרת הליך אחר).

26. בקביעת עונשו של הנאשם נתתי דעתי גם ליחס שבין העונש הראוי לו לבין עונשם של יתר הנאשמים, המעורבים באותה פרשה, כמפורט בפסקה 4 לעיל, לאור עקרון האחידות בענישה. עקרון אחידות הענישה הינו עקרון מנחה בדין הפלילי, ובענייננו מתעוררת חשיבות לעקרון זה היות שמדובר במספר נאשמים אשר הורשעו תחת פעילותו של סוכן משטרת סמוי אחד. עם זאת, ההשוואה בין העונשים הנגזרים על כל אחד מהמעורבים הינה קשה, שכן, גזירת העונש נעשית תוך שקלול נתונים רבים המשתנים מאדם לאדם.

כידוע, "עיקרון אחידות הענישה מהווה עיקרון יסוד בשיטתנו המשפטית, הקובע כי במצבים שבהם קיים דמיון בין אופי העבירות ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים ראוי להחיל, במידת האפשר, שיקולי ענישה דומים (ע"פ 5590/16 נתשה נ' מדינת ישראל (17.1.2018), פסקה 44). עקרון זה תקף ביתר שאת כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים במסגרת פרשה אחת (ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל (20.9.2015), פסקה 16). עם זאת, עיקרון זה אינו עומד בבדידותו ונדרש לאזן בינו לבין שיקולים רלוונטיים אחרים כדי להגשים את תכלית הענישה; ועוד ייאמר כי אין מדובר בהשוואה טכנית של גזרי דין בין נאשמים שונים, ובית המשפט נדרש לבחון את נסיבותיו המיוחדות של כל נאשם (ע"פ 2683/18 זיס נ' מדינת ישראל (12.9.2018)) (ע"פ 1478/19 סעדי נ' מדינת ישראל, פס' 3 (17.11.2019)).

במקרה שלפני, כפורט לעיל, חלקו של הנאשם 2 בגיבוש עסקאות הסמים ובהוצאתם אל הפועל היה עיקרי, מרכזי ודומיננטי. הנאשם 2 היה הגורם עמו תואמו פרטי העסקאות, אופן ביצוען,

מקום ביצוען ומועדן. הוא זה ששלח את נאשמים 3 ו-4 למסור את הסמים ולגבות מהסוכן את כספי התמורה, והוא זה שביקש מהסוכן לעמוד עמו בקשר ישיר לאחר ביצוע העסקה הראשונה כהכנה לבאות. משכך, הנאשם 2 הורשע בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן. לעומתו, הנאשם 1 שימש והורשע בשל חלקו כמתווך לביצוע עסקאות הסמים. בהינתן כך, קיים פער ניכר בין חלקו של הנאשם 2 לבין חלקו של נאשם 1, ולבטח ביחס לחלקם של נאשמים 3 ו-4, ואין מקום להחיל דין שווה על עונשם.

יתר על כן, עונשם של יתר הנאשמים נקבע על בסיס הסכמות הצדדים, במסגרת הסדר טיעון סגור, בעוד שהוסכם כי בעניינו של נאשם 2 הצדדים יטענו לעונש באורח חופשי. ואכן, בגזר הדין בעניינם של יתר הנאשמים נאמר מפורשות כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון, בתום הליך גישור, כאשר במסגרת ההסדר שוקללו נתונים ראייתיים מגוונים, נתונים אישיים, עבר פלילי וכן ניתן משקל משמעותי לעצם קבלת האחריות של הנאשמים, אשר הוביל לחיסכון בעדות הסוכן המשטרתי. כידוע, לעתים חלק משיקולי הצדדים לחתור להסכמה באשר לענישה אינם נפרשים במלואם, על כל פרטיהם, בפני בית המשפט, ובין אלה ניתן להצביע על קשיים ראייתיים, הרצון להימנע מהבאת עד מסוים, הרצון להימנע מחשיפת חומר חקירה וכו'. בדרך זו עשוי העונש המוסכם להתגבש על בסיס השפעות שונות של שיקולים נוספים המטים אותו לכאן או לכאן. לא כך הדבר בגזר דין, שלא על בסיס הסכמה בין הצדדים, כפי בעניינו של הנאשם 2 שלפני, במסגרתו קובע בית המשפט מתחם ענישה על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים וגוזר את עונשו הראוי בהתאם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, מבלי להביא בכלל חשבון חלק מאותם שיקולים שבאו לידי ביטוי במסגרת הסדר טיעון סגור שהוצג ביחס לנאשמים אחרים.

על כל האמור, לאור המתואר בכתב האישום המתוקן, חלקו המרכזי של נאשם 2 בביצוע עסקאות הסחר בסם הקוקאין, בנסיבות המפורטות, ובהינתן העבירות בהן הורשע, שהינן בעלות חומרה יתרה, קיימת הצדקה לקביעת ענישה ברף גבוה בהרבה מזה שנגזר על יתר הנאשמים באותה פרשה, ובכללם נאשם 1.

27. אשר לרכיב הקנס, נקבע לא אחת, כי ככלל בעת ענישתם של העוסקים בסחר בסמים, יש לתן משקל גדול לשאלת הרווח הכלכלי שנצמח מהעבירות. הסיבה לכך היא אופיין של עבירות אלה - הסחר בסם ולא השימוש של האדם הבודד - שכל כולן סובבות סביב בצע כסף. ענישה כלכלית מחמירה תורמת להרתעה של העבריין הספציפי ולהרתעת הרבים, והיא מהווה את תשובת המשקל ההולמת לעבירות כגון דא (ראו: ע"פ 100/14 **מדינת ישראל נ' מחטיב** (10.12.2014); ע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' אילון ישראל שץ** (15.2.2016); ע"פ 5104/06 **אנזור בנייורישלוייל נ' מדינת ישראל** (21.5.2007)). הקנס "נועד לבטא, בין היתר, ענישה בגין הרווח הכלכלי שביקש העבריין לגרוף לכיסו", ויש לקבעו באופן שיהלום את רווחיו של העבריין מביצוע העבירות (ע"פ 2996/09 **פלוני נ' מדינת ישראל**

((11.5.2011)).

בקביעת גובה הקנס התחשבתי בהיקף עסקאות הסמים בהן הורשע הנאשם בגין מעורבותו בהן, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כמפורט לעיל, כמו גם כלל רכיבי הענישה המושתים על הנאשם.

28. יש לציין כי במסגרת ההליך המשפטי האחרון שהתנהל בעניינו של הנאשם בבית המשפט המחוזי בירושלים (ת"פ 39631-12-21), הנאשם נעצר מיום 2.12.2021 ועד ליום 6.2.2024, שבו נגזרו עליו, בין היתר, 66 חודשי מאסר בפועל, שמנינם ממועד תחילת מעצרו. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת עונשו נדחה, כך בפסק הדין של בית המשפט העליון מיום 6.1.2025 (ע"פ 2138/24).

במסגרת הליך זה שלפני, הנאשם נעצר ביום 28.2.2022 ומעצרו הוארך עד לתום ההליכים, על יסוד הסכמתו, משום שגם כך היה בסטטוס "עצור" בהליך שהתנהל בבית המשפט המחוזי בירושלים, ולימים תקופת מעצרו שם נמנית כחלק מתקופת המאסר שנגזרה עליו.

ככלל, "ניכוי תקופת מעצרו של נאשם מתוך תקופת המאסר הוא אמנם נוהג מקובל, אך האפשרות להורות כן נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט ותלויה בנסיבות כל מקרה ומקרה. בפסיקה הובהר כי לנאשם אין זכות קנויה לניכוי ימי מעצרו והשאלה אם לנכות את ימי המעצר נתונה לשיקול דעת בית המשפט (רע"פ 7584/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (2.12.2014); רע"פ 10013/05 לוי נ' מדינת ישראל (13.7.2006))" (רע"פ 1854/24 טהה נ' מדינת ישראל (4.4.2024), להרחבה ראו ע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 23-24 (20.4.2016)).

בנסיבות המתוארות בעניינו של הנאשם, לא מצאתי לנכות את ימי מעצרו מתקופת המאסר הנגזרת עליו במסגרת גזר דין זה, שכן תקופת מעצרו זו חפפה לתקופת מעצרו בהליך אחר, שלימים נמנית על תקופת המאסר שנגזרה עליו. כל תוצאה אחרת תביא לביטול חלקי של תקופת המאסר שנגזרה על הנאשם בהליך האחר, בגין מגוון רב של עבירות שאין להן כל זיקה להליך כאן. ברם, מצאתי מקום להתחשבות מסוימת, גם אם לא רבה, בעובדה כי הנאשם מרצה כעת תקופת מאסר ממושכת. באותו אופן, ראיתי להתחשב גם בעובדה כי בחלק מתקופת מאסרו הנוכחית, היה הנאשם אף בסטטוס של עצור-שפוט. התחשבות זו תבוא לידי ביטוי בדרך של חפיפה מצומצמת של העונש שאטיל על הנאשם עם תקופת המאסר אותה הוא מרצה בימים אלו, כך שיישא את עונשי המאסר ברובם, בזה אחר זה, למעט חפיפה בת 6 חודשים, והכל בהתאם להוראות סעיף 45(ב) לחוק העונשין (ראו גם:

ע"פ 7786/21 אזמה נ' מדינת ישראל (14.7.2022).

העונש המושת על הנאשם

29. מכל הנתונים, הטעמים והשיקולים שפירטתי, מצאתי להשית על הנאשם עונש כדלקמן:

א. **מאסר בפועל לתקופה של 60 חודשים.**

עונש זה ירוצה בחופף ובמצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כיום במסגרת ת"פ 39631-12-21, **כך שהרכיב שירוצה במצטבר יעמוד על 54 חודשי מאסר בפועל.**

ב. **מאסר מותנה לתקופה של 10 חודשים.** הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר (ובכפוף להוראות סעיף 52(ג) לחוק העונשין) יעבור כל עבירה סמים מסוג פשע.

ג. **מאסר מותנה לתקופה של 4 חודשים.** הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו (ובכפוף להוראות סעיף 52(ג) לחוק העונשין) יעבור כל עבירת סמים מסוג עוון.

ד. **קנס** בסך 20,000 ₪ או מאסר למשך 4 חודשים תחתיו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1.3.2025 ויתר התשלומים מדי כל ראשון לחודש שלאחר מכן. פיגור בתשלום אחד מן התשלומים שנקבעו לעיל, יעמיד לפירעון מידי את יתרת הקנס שטרם שולמה ויחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק.

אשר לאופן תשלום החיוב בקנס, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים שנקבעו לעיל. ניתן לשלם את הקנס בחלוף שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

30. מורה על השמדת הסמים באחריות המאשימה.

יתר המוצגים - יושמדו/יחולטו/יושבו לבעליהם, לפי שיקול דעת המאשימה.

המזכירות תשלח העתק של גזר הדין לשב"ס.
זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז טבת תשפ"ה, 27 ינואר 2025, במעמד הצדדים.